

dybt forelskede i 24-års-reglen, vi kan godt se de svagheder, der er ved den, men den har været fremragende til at løse lige præcis det problem, den skulle løse, nemlig at forhindre tvangsægteskaber og dermed import af familiesammenførte ægtefæller, som ikke burde komme herop. Men vi har ikke hørt et eneste alternativt forslag fra venstrefløj – ikke et. Må jeg bede fru Astrid Krag om at komme med et?

Kl. 15:18

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Ordføreren.

Kl. 15:18

Astrid Krag (SF):

Man må jo sige, at det i diskussionen om, hvorvidt 24-års-reglen virker, jo så også handler om, hvad man har for et ambitionsniveau. Mit ambitionsniveau er sådan set, at der ikke er nogen mennesker i det her land, der skal synes, det er i orden at tvangsgifte deres børn.

I dag er der stadig miljøer, hvor man synes, det er i orden at tvangsgifte sine børn – der er så nogen, der bliver nødt til at finde andre måder at gøre det på på grund af 24-års-reglen, men dem, der er så ekstreme, at de er parat til at bryde dansk lovgivning og gennemføre tvangsægteskab, går også de omveje. Det kan man jo desværre høre, når man er ude og tale med fagfolk.

Jeg mødte én på en konference afholdt af Integrationsministeriet, der kunne fortælle om, hvordan der her i Danmark faktisk bliver født børn uden for systemet, fordi de officielt har folkeresregisteradresse i Malmø, så deres forældre kan gennemtvinge det tvangsægteskab. Og så lever de i øvrigt dobbelt isoleret i Danmark. Det er da en total falliterklæring, og der mener jeg det er vigtigt, at vi går ind med en lang række forslag, som kan gå ind og tage den afgørende kulturkamp, så vi sørger for, at der i Danmark ikke bor mennesker, der synes, at tvangsægteskaber kan være acceptable på nogen måde.

Det handler dels om at komme i gang med det holdningsbearbejdende arbejde, komme ud i boligområder, komme ud i klubber, komme ud på skoler, i det hele taget tage den her diskussion up front med de mennesker, det vedrører. Men det handler også om, hvad vi så kan gøre for at hjælpe de mennesker, der ender i de her problemer, og der mener jeg at vi kan lære noget af landene omkring os, f.eks. med hensyn til at have opsøgende og udfarende team på ambassader, gratis nødtelefoner og den slags ting.

Kl. 15:20

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Hr. Jesper Langballe.

Kl. 15:20

Jesper Langballe (DF):

Det er utroligt, at man skal høre fru Astrid Krag sige til enkeltpersoner, som siden 1986 – ikke siden 1983 – har kæmpet imod masseindvandringen, som har skabt større og større problemer, at det er deres skyld og ikke SF's, som har været en igangsættende kraft for det hele. Det er fuldstændig meningsløst.

Men jeg vil godt sige, at jeg ikke fik svar på mit spørgsmål. Må jeg få ét eneste bud på en alternativ regel til 24-års-reglen, der kan afhjælpe det problem med tvangsægteskaber?

Under den tidligere regering før 2001 lavede man nogle fuldstændig latterlige forsøg – en mand, der skulle sidde med en guldtresset kasket og se de unge mennesker dybt ind i øjnene og sige: Elsker I virkelig hinanden? – og så regne med at få et ærligt svar, når de var under pres fra deres forældre. Det var så tåbeligt, og det viste sig, at det overhovedet ikke virkede.

Nu har denne regering og Dansk Folkeparti fundet noget, der virker, og nu vil SF af med det – medmindre de kommer i regering.

Kl. 15:21

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Ordføreren.

Kl. 15:21

Astrid Krag (SF):

Vi har jo haft diskussionen tidligere i dag om, på hvilken baggrund man kan sige at den her regel virker. Men jeg synes jo, at der er to steps eller to tidsperspektiver i det her.

Det ene handler om, at vi skal have taget den helt nødvendige kulturkamp, så vi sikrer, at der ikke bor folk her i Danmark, der synes, at det på nogen måde kan være acceptabelt at gifte sine børn væk mod deres vilje. Og det kræver altså mere end en 24-års-regel. Det kræver, at vi engagerer os, at vi går ind i de miljøer, er opsøgende på skoler, sørger for, at de unge møder nogle rollemodeller, sørger for, at de unge i øvrigt også har nogle steder, de ved de kan kontakte og gå hen, sørger for, at man på uddannelsesstederne er med på, hvad man kan gøre, hvis man oplever en elev, der siger: Jeg kommer ikke i skole fremover, jeg skal giftes med en, mine forældre har fundet til mig, og det er jeg i øvrigt meget ked af. Der er en hel masse ting, som kan være med til at styrke de unge til at tage opgøret med deres forældre.